

ХРИСТИЯНСКА ЗАЩИТА

Органъ на Епархийското Свещеническо Братство „Св. Царь Борисъ“ въ Варненската и Преславска Епархия
ЗА РЕЛИГИЯ, ПРОСВѢТА И ОБЩЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ

Почтенъ абонаментъ 40 лв. предплатени
Отдѣленъ брой струва 2 лева

ИЗЛИЗА 2 ПЪТИ МЕСЕЧНО

За обявления се плаща по споразумение

Редакторъ:

Протоиерей П. Икономовъ

Статии, съобщения, обявления и пр. да се из-
пращатъ до редактора на в. „Хр. защита“
ул. Полков. Минковъ № 24 — Варна

Всички суми за вестника да се изплащатъ на
енорийскитъ свещеници, а абонатитъ вънъ
отъ Варненската и Преславска епархия да
ги изпращатъ до редактора

П. Икономовъ

Ора и реформи

„Човѣчеството, въ стремѣния си къмъ вът-
решно съвършенство въ живота си, е свързано
съ Исуса Христа много повече, отколкото съ ко-
гото и да е другъ“.

Давидъ Щраусъ

Изследвания на учени, държавници и социолози за
устройство на обществото, страдатъ отъ единъ и
тъ: твърде голѣмата имъ въра въ всеилието на за-
социалнитъ и икономически реформи и твърде сла-
бимане къмъ пресъздаването на човѣка.

Благородни инициативи сж били подемаки, много
реформи за били писани и гласувани презъ течение
тъ, обаче, неволитъ и страданията на хората сж си
щитъ. Защо?

Всички тѣзи доброжелатели сж целѣли само вън-
ромѣна и никакъ не сж обръщали внимание на
внѣшната промѣна, целяща да преобрази човѣка.

Но революционнитъ речи могатъ да трог-
ватъ човѣшката душа, но тѣ не могатъ да промѣ-
нятъ човѣка, казва социолога Монтхерландъ.

Вънъ вънъ, френското общество бѣ заражено отъ рево-
люционни идеи. Енциклопедиститъ, които пълнѣха салонитъ
деятелността, се смѣтаха авангарда на революционното

движението. Но се надсмиваха на безсилния Людовигъ, че
не се справи съ положението и съ това способству-
ваха за разкредитирането на държавната властъ.

Шоко отъ избухна революцията, салонитъ революционери
превърлиха границата Играха си хората съ идеи, безъ да
издига и безъ да помислятъ, дали могатъ тѣ да се

опитатъ.
Между идеята и дѣлата винаги е заставалъ човѣкътъ, съ
мислителни попълзновения и е провалѣлъ най-хубавитъ
идеи. Идентъ въ дадено време могатъ да се промѣнятъ,

правитъ, за които се изисква време, тактъ и възпитание
на ржкоплѣската на идентъ, но не искатъ да про-
мѣнятъ живота си. Ето неудобството, на което сж се на-
праща всички реформатори.

Идентъ иска реформи, но щомъ се докоснешъ до негови-
те идеи, до неговата черга, той настрѣхва и реагира. Така
и сега, така е и днесъ. Християнството не е политическа
идея, обаче, чрезъ своя духъ и идеи, то подпомага за осъ-
ществяването на много реформи. То разтърси свѣта и сложи
началтъ върху съвременната култура и цивилизация. И
днесъ вънъшното противодѣйствието на неговитъ врагове, днесъ
идеи да бже съвсемъ другъ.

Ито рационалиститъ се явиха на сцената, тѣ поискаха
съ законъ, но и на силъ, правилното разпредѣление на
това, за което и християнството ратува, но не чрезъ
чрезъ убеждение. Отъ тогава и до днесъ, тая борба,
идеи разпредѣление на земнитъ блага, е въ ходъ.

Разрешението на този националенъ проблемъ се искатъ
съ нови разбирания. Кой ще ги даде?

Религията или политиката? Религията се опира и деиствава
на чувствата, а политика—чрезъ разума. Върху широкитъ на-
мисли може да се влияе чрезъ чувства, а върху интели-
гентъ—чрезъ разума. Въ миналото сж се правѣли редъ съюзи
религията и политиката, но винаги сж излизали неспо-
кобруталнитъ действия, неотлжно свързани съ полити-
чески животъ, унижаваха религията, а пъкъ строгитъ изисква-
ния на религията затрудняваха пжтя на полити-

ката, която сега свѣтътъ изживява, споредъ насъ, е
истинско морална криза. Нѣма вече честна дадена дума, а
то може. Огъ тукъ се поражда недовѣрието, създаватъ
и партии между хората и народитъ, отъ тукъ възро-
жковане, за да се парира удара на против-

оповедателно, злото изхожда не отъ системитъ, а отъ чо-
вѣко трѣбва да се превъзпита въ свѣтлината на единъ
идеи. Кой ще го даде този моралъ? Религията или по-

Историята ни казва, че религията може да възпитава,
да наменява и да подтиква хората къмъ велики подвизи.

Вънъ време иска нови мисионери, всестранно подготве-
ни за африканскитъ диваци и джунглитъ, а за „културнитъ“
който боравятъ вече съ техниката само за да вършатъ

политиката, идентъ и реформитъ най-добре биха могли да
идеи общитъ аспирации на гражданитъ, когато преди всич-

П. Г. Зяпковъ

ЦИВИЛИЗАЦИЯ БЕЗЪ КУЛТУРА

Култура — това значи об-
работка, развитие, движение,
възходяща промѣна на съдър-
жанието и формитъ на човѣш-
кото многостранно творчест-
во.

Цивилизация — това значи
степенъ на обработката, сте-
пень на развитието, форма на
движението и промѣнитъ.

Култивирамъ нѣщо — това
ще рече обработвамъ изоста-
вената земя, и тя става пло-
доносна; обработвамъ изоста-
вената душа и тя става духов-
но плодоносна, т. е. годна да
влѣзе въ разнообразни и
правилни отношения съ живо-
та, за да поддържа и тласка
напредъ.

Цивилизувамъ — това ще ре-
че довеждамъ до висока сте-
пень, обличамъ до въ изтън-
чена форма материалнитъ и
духовни постижения на дадена
епоха, т. е. правя повече едно
външно разкрасяване на съз-
даденото вече културно съдър-
жание.

Тогава ясно е, че цивили-
зацията е форма и степенъ,
въ която се показва цѣлост-
ното културно съдържание на
личността, обществото, нация-
та, човѣчеството.

Или, съ други думи, цивили-
зацията е образътъ, формата
на всѣки възходящъ периодъ
отъ материалното и духовно
творчество, а културата е
постоянно натрупваното съ-
държание, постоянното дейст-
вие сжщото това творчество.
Или, още по образно изразено,
цивилизацията е черупката,
културата е ядката.

Но както не винаги една ху-
бава черупка съдържа сладка
ядка, тъй сжщо не винаги една
външно изтънена цивилиза-
ция е свързана съ висока и
сочна култура. Не винаги една
материално блестяща цивили-
зация отразява висша духовна
култура.

Една цивилизация, импони-
раща съ блестящи външни
ефекти, често нжти може да
е тжжно покривало на вът-
решна бедностъ, духовна раз-

бърканостъ и необидителностъ
понижена нравственостъ и обща
слабостъ.

И действително, има истори-
чески периоди, отличаващи се
съ висока външна цивилиза-
ция, но безъ истинска култура,
а само нѣкакво блѣдо подобие
на културата, само една форм-
ална, една традиционна и
чисто външна култура на дре-
сиранитъ и нумериранихъ хо-
ра. Това ненормално истори-
ко-социално явление е било
наблюдавано винаги въ перио-
да на упадѣка на известна
историческа епоха.

Напримѣръ, нѣкогашната
грѣко-римска цивилизация е
блещѣла надъ цѣлия древенъ
свѣтъ съ високото си матери-
ално, политическо, научно фи-
лософско и художествено рав-
нище. При римския императоръ
Октавий Августъ, древната
цивилизация достигна своята
най-висока точка. При добро-
то социално политическо уп-
равление на тоя императоръ
блещѣли поетитъ Вергилий и
Хораций и великитъ историци
Салюстий и Титъ Ливий. Салю-
стинъ е създателъ на римската
философска история, т. е. той е
положилъ основитъ на филосо-
фията на историята, като започ-
налъ да издирва общитъ за-
кони и принципи, който на-
правляватъ вървежа на истори-
ческитъ събития.

Но високата ученостъ на то-
зи римски историкъ не била
свързана съ високъ моралъ,

затова, като управител на Аф-
рика, той посѣлъ отровното
семе на римската чиновничес-
ка корупция, прѣвъ той иатру-
палъ за себе си голѣмо, но
крадено богатство.

Следъ тоя блестящъ възходъ
на римската цивилизация, за-
почналъ нейниятъ голѣмъ
упадѣкъ, който достигналъ въ
395 г. сл. Хр. до раздѣление
на Римската империя на две
държави: Източна римска им-
перия, или Византия съ столи-
ца Цариградъ и Западна рим.
империя съ столица Римъ.

Защо се провали тогаваш-
ната огромна римска империя,
прочута съ несмѣнитъ си бо-
гатства и блѣскава цивилиза-
ция? Защо Римъ, при висо-
кия си културенъ разцвѣтъ,
започна да се разсѣбва нравст-
вено, започна да се задоволя-
ва само съ една външна блѣс-
кава цивилизация, но безъ вът-
решна дълбока духовна кул-
тура, безъ която нѣма всест-
ранно развити, напредничави
и доволни поданици на все-
властния тогава Римъ.

Просторни, но кървави те-
ритории, изобилно, но ограб-
вано злато, разкошни, но безъ
душни дворци, още по раз-
кошни обществени бани, гра-
дини, паметници, пиршества,
спортни зрелища, придворни
угоднически поети, писатели и
музиканти — това е то рим-
ската залѣзваща цивилизация.
Това е куклата цивилизация на
гордитъ, себелюбиви, и раз-
вратени патрици и за голитъ
и подписнати плебеи. Това е
образецъ на цивилизация безъ
култура.

(Край въ идния брой)

По случай Задушница

Свещ Йорд. Свѣтославовъ

З а д у ш а т а

Учението за тѣлото и душа-
та на човѣка на са. православ-
на църква е следното:

Човѣшкиятъ родъ произхож-
да отъ първитъ сътворени отъ
Бога човѣци: Адамъ и Ева.

Тѣ нѣмагъ родители, а Богъ
непосрѣдствено ги сътвори.

Но Господъ Богъ твори и
създава всѣки човѣкъ при
посрѣдството на родителитъ.

Богъ създава и благославя
тѣлото на всѣки човѣкъ при
зачеването и раждането отъ
родителитъ му.

Тѣлото на отдѣлния човѣкъ
никога по-напредъ не е сжще-
ствувало.

Всѣки човѣкъ има свое соб-
ствено тѣло.

Богъ създава и благославя
заедно съ тѣлото и душата на
човѣка.

Всѣки човѣкъ има своя соб-
ствена душа.

Душата преди това не е сж-
ществувала и не е била въ
никое земно сжщество.

Богъ и до сега работи и
твори всѣки човѣкъ, защото
Той обича човѣка.

Отъ своята Божествена лю-
бовъ къмъ човѣка, Господъ

(следва на 2-ра стр.)

Свещ. Д. Т. Димовъ

Личния трагизъм

Кой житейски героизъм
дава личния трагизъм
на човешките съдби?
Тази тайна аз я знам,
тайната ще разгада
най-разумно, може би.

Намъ живота щедро дава, —
здраве, благо, умъ и слава.
Обичъ, мисли и мечти,
Щедра дарба после стихва,
следъ това го иска съ лихва,
и стократно връщашъ ти.

Първомъ всичко богатъе,
после дава, — не слабъе, —
тъй е всичко отнапредъ.
Тебе даватъ ти услуги,
после служишъ ти на други,
за да станатъ като тебъ.

Богъ, природа, майка, татко,
всички даватъ, но за кратко,
ти прибирай и пестяй! —
Имашъ ли, — ржка ще дава,
нѣмашъ ли блага, тогава,
сълзи ще му връщашъ ти!

Не държи живота смѣтка,
да живѣе кой какъ иска,
въ трудъ ли, мързелъ и гулай,
Нито гледа кой прибира,
нято милостъ пѣкъ разбира,
да не взема отъ лентай!

Процѣлвалъ блага готови,
не взелъ отъ живота нови,
сетенъ беднякъ си сега.
Тебъ ще смаже тежко бреме,
че не връщашъ въ свое време
щедро дадени блага!

Ти събра ли? — Лесно давашъ.
Ти лежа ли? — Ти ще страдашъ
въ беднотия и борба!
Тозъ житейски силогизъмъ
дава личния трагизъмъ
на човешката съдба!

Папата води дѣло противъ Португалия

По настоящемъ Папата води интересенъ процесъ въ Лисабонъ.

Преди две години, единъ испански свещеникъ завещалъ на Папата 380,000 ескуда. За тая завещана сума Папата е трѣбвало да заплати 130,000 ескуда държавно мито. Той отказалъ да ги заплати и заземелъ дѣло противъ държавата, обаче, го изгубилъ.

Видно е, следователно, че Папата получава пари почти отъ цѣлия свѣтъ, което му дава възможностъ да плаща пребогато на своите агенти папистиши, за своята пропаганда въ всички страни, както и у насъ.

Както нашите читатели можаха да се убедятъ отъ „Историята на Раковски“, която редакцията имъ бѣ поднесла като даръ, тѣзи папски агенти исконни тормозѣха и нашия народъ, като продължаватъ дори и въ тия трудни времена да ни кроятъ примки за общо покатоличване.

За тая имъ усърдна, но низка дейностъ, тѣ получаватъ богати награди отъ Папата, когато постоянно величаватъ чрезъ своя пропаганденъ вестникъ „Истина“.

Тогава какъ да окажемъ имъ аспирациите на тия католишки патари, които години наредъ, безочливо настояватъ

До Негово Всеблагоейство Председателя на просвѣтното добротворно братство „Св. Николай“ — Варна

Ваше Всеблагоейство,

Най-сърдечна привързаностъ чувствувамъ къмъ църквата „св. Николай“, къмъ чиято енория се числя и къмъ просвѣтното добротворно братство при сжщия храмъ, на което съмъ членка и касиерка отъ дълги години.

Поради тая привързаностъ, всекога съмъ изпитвала най-голяма радостъ, когато, съ каквото мога, съмъ могла да бжда полезна на това братство. А за да бжде тая ми радостъ още по-пълна, отъ скромните си спестявания, азъ подарявамъ на братството „св. Николай“ сумата 10,000 лв., фондъ „ЕЛЕНА МАНОВА“, вложени въ банка „Български кредитъ“, съ пожелание, отъ лихвитъ да се подпомогнатъ нѣколцина бедно-болни отъ енорията.

Въ бждеще, при по-благоприятни времена, ако е животъ и здраве, съмъ съ намѣрение да увелича основния капиталъ на този фондъ.

Цѣлувамъ Ви ржка: Елена Манова

14. II. 1944 г.

Варна

Б. Р. Получихме сп. кн. № 2069, издадена отъ банка „Български кредитъ“ — Варна, съ влогъ 10,000 лева, наименованъ фондъ „ЕЛЕНА МАНОВА“ при добротворното и просвѣтното братство „св. Николай“ — Варна.

Считаме за нашъ дългъ, публично, чрезъ нашия епархийски органъ в-къ „Хр. защита“ да благодаримъ на много-уважаемата г-ца поклонница Елена Манова, дългогодишна членка и касиерка на просвѣтното и добротворно братство „св. Николай“.

Винаги точна и акуратна въ работата, щедро въ полето на благотворителността, неподражаема въ своята ревностъ по Бога.

Завършила професионално у-ще въ Парижъ, тя основава първото стопанско у-ще въ гр. Варна, участва въ издаването на първото женско списание въ България „Женски свѣтъ“ като негова администраторка и редакторка на притурката му „Домакина“.

Като сърдечно благодаримъ за дарението, отъ сърдце пожелаваме на дарителката г-ца поклонница Елена Манова бодро здраве и дългъ животъ, за да бжде все тѣй полезна на братството и на обществото и да увеличи основния капиталъ на своя фондъ, както тя самата пожелава, и по този начинъ да сгрѣва сърдцата и изстрива сълзитъ на нуждаещитъ се и на тия, които падатъ въ борбата за насжщия си и повече свѣтлина на живота.

Председател на просвѣтното и добротворно братство „св. Николай“ — Варна:

Протоиерей П. Икономовъ

Нови книги

1. „Християнство и войната“ — Б. Поповъ.
2. „Има ли противоречие между науката и Библията по

предъ българското правителство да имъ плаща заплати? На какво отгоре? Не ще ли бжде това единъ новъ папски, дишъ-хакажъ за българския народъ, който още не е заоравилъ „дишъ-хака“ на агарина?

въпроса за сжшната, произхода и развитието на живота“ отъ Б. Мариновъ и 3. „Добросамарянството безъ маска“ — Архим. Партений. Умоляватъ се г. авторите и издателствата да изпращатъ по единъ екземпляръ въ редакцията ни за отзивъ,

Печатница А. Пандѣлиевски

— ВАРНА —

ул. „Панагюрище“ 4 — тел. 23-15

Истини, които трѣбва

да се знаятъ

Нашия Спасителъ Исусъ Христосъ, като дойде на земята за да спаси човѣцитъ отъ грѣха, Той имъ даде и ново учение, чрезъ което човѣкъ да се прероди и да стане нова тваръ, истински човѣкъ, Божие творение. Той основа и новъ институтъ — св. православна църква, която да съхранява това учение и непрестанно да работи всрѣдъ човѣшкото общество, докато всички ние, хората, се почувствуваме братя помежду си и членове отъ едно и сжщо семейство. Въ този смисълъ св. ап. Павелъ казва: „Никой не може да положи друга основа, освенъ положената, която е Исусъ Христосъ“.

1) Кор. 3 : 11) т. е. основата на св. православна църква.

Именно, въ тази църква небето и земята си подаватъ ржка за да образуватъ една единна църква, подъ ръководството на Христа, така, както сжщиятъ апостолъ ни увѣрява: „За да съедини всичко небесно и земно подъ единъ Глава — Христа“ (Еф. 1:10). Следователно, членове на Христовата църква сж и небесните сили и човѣцитъ. Ангелитъ работятъ за затвърдяването на земната църква: „Нали тѣ всички сж духове служебни, проваждани да служатъ на ония, които ще наследятъ спасение?“ (Еф. 1:14)

Християнската църква обгрѣща всички, които сж изповѣдали и изповѣдватъ православната вѣра, било че сж от-

минали отъ този животъ, било че живѣятъ още на земята, защото Богъ „не е Богъ на мъртви, а на живи, защото у Него всички сж живи“. (Лук. 20:37-38). Но, нека се знае, че отъ умрѣлитъ само ония принадлежатъ на Христовата църква, които, „опазвайки вѣрата тукъ на земята, сж приели на небесата вѣнца на правдата“, който Богъ ще даде на всички, които сж Го възлюбили“ (II Тим. 4:8). Членове на Неговата църква сж сжщо така и всички ония умрѣли, които сж починали въ вѣра и сж се разкаляли, но не сж имали време да извършатъ и достатъчно достойни дѣла, за да получатъ отплата, но, все пакъ сж имали надежда, че ще получатъ вѣчно блаженство, посредствомъ молитвитъ на църквата, която се моли за тѣхъ. Обаче, всички умрѣли, които приживе, самоволно сж се отлж-

чили отъ църквата, като смѣнили вѣрата си, станали сж сектанти или сж си свършено изгубили вѣрата въ Исуса Христа, и които сж умрѣли неразкаяни, тѣ сж се лишили дори отъ молитвитъ на църквата. Всички тия, споредъ нумитъ на Спасителя, не сж членове вече на църквата: „Който се отрече отъ Мене предъ човѣцитъ, той ще бжде отреченъ отъ Божиитъ ангели“ (Лук. 12:9).

Върующитъ хора, които сж отминали отъ този животъ, въоржени съ вѣра и надежда въ Бога, сгрѣги отъ огъня на люловата, украсени съ добри дѣла, които въ живота сж се оорили и подвизавали съ добъръ подвигъ, образуватъ тържествующата църква, която се нарича още небесна църква или царството на славата. Тѣ сж привършили борбата съ врага на спасението и празнуватъ

Гласътъ на нашитъ читатели

Отецъ, нѣколкото статии последния брой на редакцията отъ Васъ в-къ „Християнска защита“, ме заинтригуваха и накараха да изжа съ настоящето си писмо възхищението си за смѣлото редактиране на поменатия вестникъ!

Въпросътъ е за статията „Има още гнило въ Дана“. Истина, такива бодливи тръси и истини, би трѣбвало да станатъ достояние на цѣлото здраво мислящо бълг. общество. Че мнозина отъ насъ отнасятъ некадърно и съ небрежение къмъ голѣмнитъ роли на родната църква, които особено трѣбва да оказва нужното внимание безспоренъ фактъ. Жалко, че чужденцитъ трѣбва да посочватъ вратитъ на наши национални светини. Само че мога да разбера, какъ тия жавни служители, безъ национална съвестъ, могатъ да очакватъ търпѣни отъ висшата властъ? Защото да ното време не търпи та Огруби, волни и неволни хове.

Да живѣешъ година и вина въ единъ градъ и знаешъ къде е родната църква и при това съ тава света икона, е фактъ, не може да се преминѣ мълчание.

Но изглежда, че не са Пиротъ е така! Ставали кива работи“ изглежда други градове. Азъ чухъ римѣръ, че единъ помощникъ, на връхъ 3 мартъ гато цѣлия български населеностъ молистува своелодата, и вѣтъ въ кафенето на белотелъ аркъ случай на безсрамъ.

Всѣки национален дрълящъ оългаринъ, не мобу не прозрѣ тука влияниѣ чуждата пропаганда лиш сооственото ни малодушѣ

Радвамъ се, обаче, Вашия в-къ срещнахъ единъ отрицателенъ сраменъ фактъ. Ако всѣкога постигваме такъ жемъ да бждемъ увѣренъ „мнозина, които недоводше прогледатъ и мнѣ които не чуватъ, ще ни, отпушатъ ушитъ“.

А ние, младитъ, сме на националния фронтъ чело съ светитъ корупция, родната ни национална ва

Цѣлувамъ Ви

Жечко Петовте

с. Петровдолъ—Провадн

победата си, заедно съ чалта Спасителя, победителъ смъртта и на ада и съ тивки ангелски чинове.

Християни, които жито тукъ на земята, които прездатъ отъ злобата на стрелитъ на дявола, но си оставатъ твърди въ си къмъ Христа, ооравопи воюющащата, оорачалъ страдаща църква. 1а, и сж градъ постоиненъ“, води нитъ си дѣла презъ та на на плача, къмъ не отечество, водейки единъ стоянна война съ враго на спасението. Затова, т поблжно съветва своитъ сива внимаватъ, да очакватъ и да се оорятъ и податъ сж дооръ податъ, те се въ всеоржжето, за да можете устоятъ поки дьяволскитъ козни, защо шата борба не е п шата борба не е п крѣвъ и плѣтъ, а проти нитъ

Църковно трапезарийно дѣло въ епархията

Храмъ „Св. Атанасий“ - Варна

Този храмъ се намира въ старата (източна) частъ на града. Построенъ е презъ 1838 г. Размѣритъ му сж: дължина 32 м., ширина 13 м. и височина 10 м. Стенитъ му сж дебели 1.10 м. Постройката е каменна. Въ храма има и женско отдѣление.

При сжщиятъ храмъ има основано отъ 1939 г. християнско братство „Св. Атанасий“, което презъ учебнитъ периоди открива и издържа безплатна църковна трапезария. Дѣлото на последната се е изразило, за всѣка година, така:

1) Презъ 1939 г. трапезарията е била открита отъ 26 февруарий до 11 май и отъ 19 ноември до края на годината. Въ нея сж били хранени презъ това време 30 души — деца и възрастни бедно-болни. Изразходвани сж 10,469 лева, въ пари и натура;

2) Презъ 1940 г. е открита отъ 20 януарий до 12 май и отъ 8 декември до края на сжщиятъ месецъ. Било е дадена храна на 33 души — деца и възрастни, като сж изразходвани 14,161 лева;

3) Презъ 1941 г. е открита отъ 20 януарий до 13 май и отъ 4 декември до края на сжщиятъ месецъ, като сж били хранени 30 души — деца и възрастни. За целта е изразходвана сумата 23,562 лева;

4) Презъ 1942 г. е открита отъ 20 януарий до 13 май и отъ 30 ноември до края на годината, презъ което време сж били хранени 28 души — деца и възрастни и сж изразходвани 18,235 лева;

5) Презъ 1943 год. е открита на 1 февруарий и е функционирала до 27 май. Давано е храна на 28 души — деца и възрастни и сж били изразходвани 17,358 лева;

Приходите сж постъпвали отъ: чл. вноски, дарения, лотария, общи панихиди и пр. На децата сж били четени разкази изъ живота на светиитъ, съ което се е допринесло значително за тѣхното духовно издигане.

Добришка духовна околия

Следъ 27 години черно робство, по велика Божия милостъ, съгласно Крайовския договоръ отъ 17 септември 1940 год., се присъедини наново къмъ майката Отечество сжжпата и прекрасна българска земя златна Добруджа, люлката на българщината.

Бидейки плътъ и духъ на цѣлокупния ни народъ и живейки винаги съ болкитъ, страданията и копнежитъ на всички българи, нашата родна св. православна църква посрещна съ неуписуема радостъ осжществяването духовната и политическа свобода на своитъ вѣрни чедна на свидна Добруджа.

При така сложенитъ обстоятелства, една отъ първитъ и най-големитъ грижи на Негово Високопреосвещенство Епархийския ни Архиепией, който всѣкога е чувствувалъ много болезнено робската неволя на добруджанци, бѣ грижата му по организиране църковния животъ въ тази частъ отъ Добруджа, която наново влѣзе въ предѣлитъ на Варненно-Преславска епархия. Ето защо, още на 26 септември

1940 година, той изпрати тамъ група свещеници, на които даде ценни архипастирски напѣтствия и наставления за целесъобразно и резултатно изпълнение на тѣхната църковно народна мисия; съ усърдие и ревностъ да организиратъ религиозния животъ и да съживятъ отново религиозното чувство на новоосвободенитъ братъ българи, да насаждатъ срѣдъ тѣхъ религиозно-нравствена просвѣта, да вършатъ социално-благотворителна дейностъ и пр.

И наистина, направеното отъ изпратенитъ клирици прави честь на българското духовенство и св. ни църква. Защото, въпрѣки, голѣмитъ трудности отъ най-различно естество, които сж неизбежни съпътници въ живота на всѣка новоустройваща се страна, българскитъ свещеници можахъ да се справятъ въ едно късо време успѣшно съ задачата си. Обществено признание, което дойде въ последствие, нека бжде най-достойната имъ награда за това.

Въ Добришката духовна околия влизатъ около 212 селища. Въ нея има 64 енории, отъ които 11 сж градски. Туларнитъ свещеници сж 25 души, а има и 14 командировани свещеници отъ старитъ предѣли на епархията, които обгрижватъ временно еноритъ. Общо вакантитъ енории сж 39. Броятъ на църквитъ и параклиситъ е 47, отъ които 7 сж градски, а останалитъ селски.

Храмъ „Св. В. М. Георги“ въ гр. Добричъ

Трапезарийното дѣло и при този добришки храмъ е легнало върху плещитъ на сжществуващото при него православно благотворително братство. Последното сжщо носи името на храма си. Основано е било на 4 декември 1940 год. Ентузиазма у членитъ и членоветъ му е много голѣмъ. Обхванати отъ Христовия жаръ, тѣ работятъ неуморно и всеотдайно, съ истинска братска любовъ и християнско мило-сърдие за изнемогващитъ свои граждани. А внушителната имъ численостъ (около 450 братствени членки и членове) гозори достатъчно красноречиво за отзывчивостта на добришкитъ християни къмъ дѣлото на св. църква.

Въ братствената трапезария е била давана безплатна храна ежегодно на 100-120 деца. Презъ 1940 год. сж били изразходвани 2,162 лв. презъ 1941 год. 23,240 лв., презъ 1942 — 48,746 лв. и презъ 1943 год. — 30,280 лева. Така, презъ тѣзи трапезарийни години — сж били дадени 20,523 обѣда.

Дейността на братството не се е ограничавала само въ социално направление. Паралелно съ широката си милосърдна дейностъ, то е развивало и културно-просвѣтна такава, като е прѣскало изобилна религиозна сабѣлина, сѣло семето на евангелскитъ истини, утвърждавало религиозния и националенъ духъ на съгражданитъ си, като е уреждало публични реферати, религиозни филми, концерти, чайове и пр.

Храмъ „Усп. Богородици“ - Варна

Нарича се още „Старата

На 31 януарий т. г. Негово Високопреосвещенство Епархийскиятъ Архиепией отслужи Божествена св. Литургия въ храма „св. Атанасий“, построенъ въ честъ и паметъ на великия иерархъ св. Атанасий, патриархъ Александрийски.

Въпрѣки времената и усилената евакуация на града ни, храмътъ бѣ препълненъ отъ благочестивитъ варненци, които се бѣха стекли да се черкуватъ и да получатъ Архипастирското благословение на своя Архиепией.

Въ края на св. Литургия Н. Високопреосвещенство държа твърде навременно и силно слово, което прикова вниманието на богомолцитъ, до степенъ, да забравятъ времето отъ частъ и половина, колкото продължи Архипастирското слово.

Художествено и увлѣкателно обрисова Дѣдо Владика личността на младия Александрийски дьяконъ Атанасий, както и тая на еретика Ария.

Съпостави и идеитъ, отъ които сж се въздушевлявали и двамата, възвеличи окончателната победа на св. Атанасия и порица трагичния край на Ария.

Обрисова обстановката на първия Вселенски съборъ въ 325 година и осанката на 318-тѣ св. Отци, както и личността на императора Константинъ Великий, и на края, какъ се утвърди за вѣчни времена нашето верую, наречено „Символъ на вѣрата“ — Никео-Цариградски.

На 6 т. м. Негово Високопреосвещенство Епархийскиятъ Архиепией отслужи св. Литургия и произнесе наизидателно слово въ гр. Нови-Пазаръ.

На 2 II т. г. Епарх. дух. съветъ има разпоредително заседание въ гр. Преславъ, където е евакуирана св. Митрополия.

На 12 II т. г. Негово Високопреосвещенство служи въ гр. Шуменъ по случай храмовия празникъ на храма „Св. три светители“.

Умоляваме нашитъ абонати отъ градоветъ, които се евакуирватъ временно, да съобщятъ новитъ си адреси, за да имъ изпращаме вестника тамъ, където пребиваватъ.

Ония наши стари абонати, които не сж получили бройчетъ отъ новата 1944 година и които желаятъ да го получаватъ и за въ бждеще, да ни се обаждатъ съ ед-

църква св. Богородица“. Построена е вѣроятно въ началото на 16 вѣкъ. Изидана отъ камъкъ — 5 метра въ земята. На една икона е отбелязана годината 1698.

При храма е сжществувала безплатна църковна трапезария отъ 1938 до 1942 година. Издържа се отъ православно-християнско братство „Св. Архидьяконъ Стефанъ“ при храма. Дадени сж били общо 12702 ежедневи и празнични обѣди и сж похарчени 59,783 лева, — отпуснати отъ църковното настоятелство, а останалитъ сж постъпили отъ чл. вноски и отъ волни пожертвувания.

Х р о н и к а

на отворена картичка, за да имъ изпращаме вестника. Известно е, че тази година списъцитъ сж нови и мнозина наши стари абонати може да сж пропуснати въ списъцитъ на енорийскитъ си свещеници.

Умоляваме Ви, читателю, следъ като прочетете получения брой, да го предадете на нѣкои Ваши близки, сродници или приятели, да го прочетатъ и тѣ. Съ това ще улесните нешето дѣло, все повече и повече да прониква Христовата свѣтлина въ души-тѣ на мнозина, за да донесе въ тѣхъ миръ, братство и любовъ, тѣй ценни за народа ни въ днешнитъ дни на върховни изпитания. Бжжете приятели на в-къ „Хр. защита“.

Подлистникътъ „Истини, които трѣбва да се знаятъ“ ще продължи и за въ бждеще. Това, като отговоръ на многото запитвания.

Редакцията не е издавала календаръ за 1944 г. Това, за сведение на всички ония, който ни пишатъ за календаръ. Обаче, при всѣки енорийски свещеникъ има хубави стенни и малки прав. календарчета, които се поднасятъ на християнитъ.

ПУБЛИЧНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Считаме за дългъ да изкажемъ публична благодарностъ на г. Трифонъ Великовъ, отъ с. Комарево, Провадийско, студентъ въ агрономическия факултетъ, за това, че той, отъ името на земеделскитъ възпитаници въ селото ни, подари на църквата 500 лева отъ постъпленията на вечеринката, която дадохъ съ голѣмъ успѣхъ на 8 януарий вечерта — втория денъ на Коледа.

Хвала на такива младежи, които и въ времена като днешнитъ не забравятъ родната църква.

На енергичния младежъ, г. Трифонъ Великовъ и на неговитъ другари — помощници Богъ да дари здраве, бодростъ и успѣхъ въ бждещето.

Отъ църковното настоятелство на с. Комарево.

Наша поща

Марко С. Мартевъ — с. В. — Балчишко. Поласкани сме отъ хубавия Ви отзивъ. Благодаримъ Ви за поздравитъ. И за въ бждеще ще го получавате.

Свещ. К. Р. — с. Г. С. Изпълнихме молбата Ви. Взети сж всички мѣрки вестникътъ да продължи своя животъ, въпрѣки тежкитъ времена. Следете отъ близу

Борба съ мишкитъ и плѣховетъ

Земеделскитъ растения и плодове отъ тѣхъ на полето се нападатъ отъ много болести и неприятели. Земеделскитъ стопанинъ, за да ги запази, трѣбва да води най-различна борба. Прибранигъ плодове отъ полето въ къщи, пакъ не сж сигурни, защото много неприятели искатъ да ги намалятъ.

На складиранитъ зърнени храни най-голема пакостъ нанасятъ мишкитъ и плѣховетъ. Малцина знаятъ колко храни се повреждатъ и унищожаватъ всѣка година отъ мишкитъ. Поколѣнието на една двойка мишки достига до 860 бр. Изчислено е, че за изхранване на тѣзи мишки били необходими стотици и хиляди килограма храни. Всѣки знае каква голема напасть сж мишкитъ въ едно домакинство: унищожаватъ произведенитъ или скапокупени храни, замърсаватъ ги, пренасятъ болести, огризватъ домашни предмети, а плѣховетъ нападатъ малкитъ пилета и пр.

Коткитъ сж недостатъчни за една по-ефикасна и сигурна борба, затова трѣбва да се употребятъ капанитъ съ поставена примамка, а като най-сигурно сръдство — отровнитъ препарати. Тѣзи препарати се намиратъ въ аптекитъ, дрогеритъ и агрономствата, отъ дето стопанитъ ще получатъ и допълнителни упътвания за употребата имъ.

Тази миша пакостъ трѣбва да се намали, особено сега, при маленото производство на хранителни произведения.

Ив. Богданов
окол. агрономъ

за нередовности въ получаването му, и ни уведомявайте.

Свещ. Х-въ, Ш. Допълнителнитъ записихме, а дреса „София“ поправихме. Очакваме нѣщо изъ духовния животъ въ Шуменъ.

Кръстю Лазаровъ — църк. пѣвецъ, Каварна. Получихме списъска Ви съ 20 абонати. На всички ки веднага изпратихме вестника. Благодаримъ за ревността Ви.

Свещ. С. Г. — Търговище. Допълнителнитъ абонати записихме. Благодаримъ. Очакваме и други.

Свещ. Т. И. — Ботеве. Записихме за абонатъ лицето отъ Т. п. станция. Благодаримъ за похвалния отзивъ. Записихме и г. Кирилъ Поповъ отъ сжщата станция.

Добричъ — Терзиевъ. Получихме писмото Ви съ сумата 120 лв. Вестника ще се изпраща редовно на Вашитъ абонати.

Църковно настоятелство — с. Падина, Провадийско

Обявление № 1

с. Падина, 5 февруарий 1944 г.

Обявява се на интересувашитъ се, че на 24 февруарий т. г. отъ 9 до 12 часа въ канцеларията на кметския наместникъ с. Падина ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаването подъ наемъ църковната керемидарница, мѣстността „Локвиѣ“ отъ 3 декара.

Наемния периодъ е тригодишенъ. Първоначална оценка 16,000 лв. Залогъ за правоучастие въ търга 10 на сто. Данъкъ сгради е за смѣтка на църквата. Закона за Б. О. П. задължителенъ за конкурентитъ. Всички разноси по търга, гербъ, публикации и др. сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ всѣки денъ въ канцеларията на църквата.

Отъ настоятелството